

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620200287
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6620200287.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: G., s.r.o., so sídlom J., G. XX, W.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Majerníková 3479/3A, proti žalovanému: P. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. nad W. XX, zast. I. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, v konaní o zaplatenie 100,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/3/2020 - 76 zo dňa 14. mája 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku o nároku na náhradu trov konania mení tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 66,22% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 83,32 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,32 Eur od 25. 02. 2017 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; zamietol žalobu vo zvyšku po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatnených nárokov, t.j. v sume 56,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16,68 Eur od 25. 02. 2017 do zaplatenia (II. výrok) a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 19% v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov konania (III. výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca si pôvodne žalobou uplatňoval istinu úveru vo výške 100,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 40,- Eur, poplatky za upomienky vo výške 180,- Eur, zmluvný úrok vo výške 32,26% ročne zo sumy 500,- Eur od 19. 02. 2016 do 21. 03. 2016, zo sumy 450,- Eur od 22. 03. 2016 do 18. 04. 2016, zo sumy 400,- Eur od 19. 04. 2016 do 17. 05. 2016, zo sumy 350,- Eur od 18. 05. 2016 do 22. 06. 2016, zo sumy 300,- Eur od 23. 06. 2016 do 22. 07. 2016, zo sumy 250,- Eur od 23. 07. 2016 do 22. 08. 2016, zo sumy 200,- Eur od 23. 08. 2016 do 27. 09. 2016, zo sumy 150,- Eur od 28. 09. 2016 do 21. 10. 2016, zo sumy 100,- Eur od 22. 10. 2016 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 100,- Eur od 25. 02. 2017 do zaplatenia.

3. Na základe výzvy súdu prvej inštancie, ktorý považoval žalobu za zjavne nedôvodnú v zmysle § 138 Civilného sporového poriadku v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, poplatkov za upomienky a zmluvných úrokov na späťvzatie žaloby v tejto časti žalobca vzal žalobu späť v časti poplatkov za upomienky a zmluvných úrokov pred jej doručením žalovanému, preto v zmysle § 145 ods. 3 Civilného sporového

poriadku súd prvej inštancie konal o zvyšku uplatnených nárokov bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

4. Pokiaľ ide o istinu úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19. 02. 2016, súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a dohoda o úroku je neplatná, pričom bol názoru, že je oddeliteľná od ostatného obsahu zmluvy. Preto zo žalobcom poskytnutej istiny vo výške 500,- Eur mala po úhradách žalovaného spolu vo výške 400,- Eur žalobcovi patriť istina vo výške 100,- Eur. Na základe vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného mal súd prvej inštancie za to, že nepremilčané sú čiastky istiny po 41,66 Eur v dvoch nezaplatených splátkach splatných menej ako tri roky pred podaním žaloby (17. 01. 2020), t. j. splatných 19. 01. 2017 a 19. 02. 2017, čo spolu činí 83,32 Eur. Preto vyhovel žalobe v časti uplatnenej istiny 83,32 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 25. 02. 2017 do zaplatenia a vo zvyšku uplatnenej istiny s úrokom z omeškania z nej žalobu zamietol.

5. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, dojednanie o jej výške považoval súd prvej inštancie za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“), podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku, a teda dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neplatné v zmysle § 53 ods. 5 O. z. Preto súd prvej inštancie žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty.

6. O nároku žalobcu voči žalovanej na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. podľa zásady úspechu v spore. Mal za to, že čistý úspech žalobcu činí 19%, pretože žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 140,- Eur (100,- Eur istina + 40,- Eur zmluvná pokuta) a súd prvej inštancie mu priznal sumu 83,32 Eur ($83,32 \text{ Eur} : 140 \text{ Eur} = 0,595 \times 100 = 59,5\% - 40,5\% = 19\%$).

7. Proti III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) a h) C. s. p. t. j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný súdu prvej inštancie vyčítal, že nesprávne určil pomer úspechu strán v spore, nakoľko neprihliadol na to, že žalobca vzal žalobu späť v časti poplatkov za upomienky spolu vo výške 180,- Eur a v časti zmluvného úroku spolu vo výške 173,19 Eur (zmluvný úrok vo výške 32,26 % ročne zo sumy 500,- Eur od 19.02.2016 do 21.03.2016, t.j. 13,70 Eur; zo sumy 450,- Eur od 22.03.2016 do 18.04.2016, t.j. 10,74 Eur; zo sumy 400,- Eur od 19.04.2016 do 17.05.2016, t.j. 9,90 Eur; zo sumy 350,- Eur od 18.05.2016 do 22.06.2016, t.j. 10,83 Eur; zo sumy 300,- Eur od 23.06.2016 do 22.07.2016, t.j. 7,69 Eur; zo sumy 250,- Eur od 23.07.2016 do 22.08.2016, t.j. 6,63 Eur; zo sumy 200,- Eur od 23.08.2016 do 27.09.2016, t.j. 6,19 Eur; zo sumy 150,- Eur od 28.09.2016 do 21.10.2016, t.j. 3,05 Eur a zo sumy 100,- Eur od 22.10.2016 do 17.01.2020 (do dňa podania žaloby), t.j. 104,47 Eur). Nakoľko žalobca vzal v tejto časti žalobu späť bez uvedenia dôvodu, zaviniel zastavenie konania v tejto časti. Súd prvej inštancie mal teda pri určení pomeru úspechu strán v spore vychádzať z toho, že žalobou bola pôvodne uplatnená suma 493,19 Eur (istina 100,- Eur + zmluvná pokuta 40,- Eur + poplatky za upomienky 180,- Eur + zmluvný úrok 173,19 Eur) a z toho bolo žalobcovi priznaných 83,32 Eur, t.j. väčšinový úspech mal v konaní žalovaný, percentuálny úspech žalobcu činil len 16,89%, kým úspech žalovaného 83,11%.

8. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania zmenil a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 66,22%, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

10. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C. s. p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodu vymedzeného v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. mimo

neho v rozsahu vád týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a je potrebné III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania zmeniť v zmysle § 388 C. s. p., pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie z nasledovných dôvodov:

11. V prvom rade odvolací súd uvádza, že vzhľadom na odôvodnenie odvolania žalovaného konkrétnymi okolnosťami odvolací súd vzhliadol len odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. Žalovaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. v odvolaní nijako nevymedzil konkrétnymi okolnosťami, v ktorých má spočívať, neuviedol, v čom mal spočívať nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie porušujúci jeho právo na spravodlivý proces. Preto odvolací súd nepovažuje tento odvolací dôvod za daný. Žalovaný tým, že v lehote na podanie odvolania nekonkretizoval odvolací dôvod, vlastne ho neuviedol. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených vád odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, strana 1237).

12. K samotnému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolaním žalovaného. Aj keď v zmysle § 145 ods. 3 C. s. p. súd rozhodnutím nevyslovuje čiastočné zastavenie konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby učeného pred jej doručením žalovanému, nič to nemení na tom, že žalobca nesie zavinenie na čiastočnom späťvzati žaloby a de facto zastavení konania, nakoľko predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby zostali ostávajúce žalobou uplatnené nároky a žalobca vzal žalobu späť nie z vlastnej iniciatívy, ale až potom, čo ho súd prvej inštancie na to vyzval v zmysle § 138 C. s. p., nakoľko považoval žalobu sčasti za zjavne nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 19/2010 zo dňa 26. 01. 2011, v ktorom sa uvádza: „Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (teraz - § 255 ods. 2 C. s. p. - poznámka odvolacieho súdu) náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch účastníkov (oboch strán) vo veci a od úspechu účastníka (víťaznej strany) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhému účastníkovi, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zaviniť, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p. - teraz § 256 ods. 1 C. s. p. - poznámka odvolacieho súdu) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p. - teraz § 255 ods. 2 C. s. p. - poznámka odvolacieho súdu) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 O.s.p. (teraz § 255 ods. 2 C. s. p.) dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.“

14. S prihliadnutím na uvedené žalobca pôvodne žalobou uplatňoval nároky spolu v sume 493,19 Eur (istina 100,- Eur + zmluvná pokuta 40,- Eur + poplatky za upomienky 180,- Eur + zmluvný úrok 173,19 Eur), pričom neúspešný (a žalovaný úspešný) bol v časti, v ktorej vzal žalobu späť v zmysle § 256 ods. 1 C. s. p., t.j. v časti poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur a zmluvných úrokov vo výške 173,19 Eur a v časti, v ktorej bola žaloba po jej čiastočnom späťvzati zamietnutá, t.j. v časti istiny 16,68 Eur a zmluvnej pokuty 40,- Eur, teda spolu vo výške 409,87 Eur a úspešný (a žalovaný neúspešný) v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené, t.j. v časti istiny 83,32 Eur. V percentuálnom vyjadrení tak činí úspech žalobcu v spore 16,89% a úspech žalovaného 83,11%. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného, či čistý úspech žalovaného 66,22%.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o procesnom nároku strán sporu na náhradu trov konania aplikujúc ust. § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 C. s. p. zmenil

a priznal viac úspešnému žalovanému voči menej úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,22%.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní boli žalovaný plne úspešný.

17. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného aj odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).